Zbornik sudske prakse

PRESUDA SUDA (osmo vijeće)

26. siječnja 2017.[1]

„Žalba – Europski poljoprivredni fond za ruralni razvoj (EPFRR) – Troškovi isključeni iz financiranja Unije – Uredbe (EZ) br. 1698/2005, (EZ) br. 1975/2006 i (EZ) br. 796/2004 – Mjere ruralnog razvoja – Područja s prirodnim ograničenjima – Kontrole na terenu – Koeficijent gustoće populacije stoke – Brojenje životinja“

U predmetu C-373/15 P,

povodom žalbe na temelju članka 56. Statuta Suda Europske unije, podnesene 15. srpnja 2015.,

Francuska Republika, koju su prvotno zastupali F. Alabrune, G. de Bergues, D. Colas i C. Candat, a potom G. de Bergues, D. Colas, F. Fize i A. Daly, u svojstvu agenata,

tužitelj,

koju podupire:

Kraljevina Španjolska, koju zastupa A. Sampol Pucurull, u svojstvu agenta,

intervenijent u žalbenom postupku,

a druga stranka postupka je:

Europska komisija, koju zastupaju D. Bianchi i G. von Rintelen, u svojstvu agenata,

tuženik u prvom stupnju,

SUD (osmo vijeće),

u sastavu: M. Vilaras (izvjestitelj), predsjednik vijeća, J. Malenovský i M. Safjan, suci,

nezavisni odvjetnik: N. Wahl,

tajnik: A. Calot Escobar,

uzimajući u obzir pisani postupak,

odlučivši, nakon što je saslušao nezavisnog odvjetnika, da u predmetu odluči bez mišljenja,

donosi sljedeću

1 — * Jezik postupka: francuski

Presudu

1 Francuska Republika svojom žalbom zahtijeva ukidanje presude Općeg suda Europske unije od 30. travnja 2015., Francuska/Komisija (T-259/13, neobjavljena, u daljnjem tekstu: pobijana presuda, EU:T:2015:250), kojom je taj sud odbio njezin zahtjev za djelomično poništenje Provedbene odluke Komisije 2013/123/EU od 26. veljače 2013. o isključivanju iz financiranja Europske unije određenih izdataka koje su države članice imale na ime Europskog fonda za smjernice i jamstva u poljoprivredi (EFSJP), Komponente „Jamstva", Europskog fonda za jamstva u poljoprivredi (EFJP) i Europskog poljoprivrednog fonda za ruralni razvoj (EPFRR) (SL 2013., L 67, str. 20., u daljnjem tekstu: sporna odluka).

Pravni okvir

Pravo Unije

Uredba (EZ) br. 1698/2005

2 Člankom 4. stavkom 1. točkom (b) Uredbe Vijeća (EZ) br. 1698/2005 od 20. rujna 2005. o potporama ruralnom razvoju Europskog poljoprivrednog fonda za ruralni razvoj (EPFRR) (SL 2005., L 277, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 3., svezak 40., str. 138.) propisano je:

„Potpora ruralnom razvoju doprinosi postizanju sljedećih ciljeva:

[…]

(b) poboljšanju okoliša i krajobraza podupiranjem upravljanja zemljištem;"

3 U glavi IV. Uredbe br. 1698/2005, naslovljenoj „Potpora ruralnom razvitku", u svakom od četiriju odjeljaka poglavlja I., koje se odnosi na „Osi", navedena su različita područja djelovanja i mjere koje se mogu primijeniti. Odjeljak 2. poglavlja I., naslovljen „Os 2 Poboljšanje okoliša i krajobraza", sadržava, među ostalim, članak 36., kojim je u točki (a) podtočkama i. i ii. propisano:

„Potpore iz ovog odjeljka tiču se:

(a) mjera usmjerenih održivom korištenju poljoprivrednog zemljišta putem:
   i. plaćanja za područja s prirodnim ograničenjima poljoprivrednicima u planinskim područjima;
   ii. plaćanja poljoprivrednicima u područjima s prirodnim ograničenjima, osim planinskih područja."

4 Članak 37. stavci 1. i 2. Uredbe br. 1698/2005 glasi:

„1. Plaćanja navedena u članku 36. točki (a) podtočkama i. i ii. odobravaju se godišnje po hektaru korištene poljoprivredne površine […] u smislu Odluke Komisije 2000/115/EZ od 24. studenog 1999. o definicijama značajki, popisu poljoprivrednih proizvoda, iznimkama u definicijama te regijama i područjima u vezi ispitivanja strukture poljoprivrednih gospodarstava [(SL 2000., L 38, str. 1)].

Plaćanja nadoknađuju dodatne troškove i izgubljen prihod poljoprivrednika vezan uz ograničenja poljoprivredne proizvodnje u odnosnom području.

2. Plaćanja se odobravaju poljoprivrednicima koji se bave poljoprivrednom djelatnošću u područjima određenim u skladu s člankom 50. stavcima 2. i 3. najmanje pet godina od prvog plaćanja."

5 Članak 71. Uredbe br. 1698/2005, naslovljen „Prihvatljivi troškovi”, u stavku 2. propisuje:

„Troškovi su prihvatljivi za doprinos EPFRR-a samo kada su nastali povodom radnje o kojima je odlučilo upravno tijelo odnosnog programa ili pod njegovom odgovornošću, u skladu s kriterijima odabira koje je odredilo nadležno tijelo.”

Uredba (EZ) br. 1975/2006

6 Članak 5. Uredbe Komisije (EZ) br. 1975/2006 od 7. prosinca 2006. o utvrđivanju detaljnih pravila za provedbu Uredbe br. 1698/2005 vezano uz primjenu postupaka kontrole kao i uvjeta višestruke sukladnosti u vezi s mjerama ruralnog razvoja (SL 2006, L 368, str. 74.), naslovljen „Opća načela nadzora”, u stavcima 1. i 2. propisuje:

„1. Ne dovodeći u pitanje posebne odredbe ove uredbe, države članice pobrinut će se da se ispunjavanje kriterija ispravnosti i prihvatljivosti utvrđenih od strane [Unije] ili pravnim propisima države članice ili programima mjera ruralnog razvoja može kontrolirati u skladu s provjerljivim pokazateljima, a koje utvrđuju države članice.

2. Kad je to primjenjivo, istodobno se provode i provjere kontrolom na terenu predviđene člancima 12., 20. i 27. i ostale provjere predviđene propisima [Unije] o poljoprivrednim potporama.” [neslužbeni prijevod]

7 Iz članaka 6. do 8. Uredbe br. 1975/2006 proizlazi da se, s jedne strane, njezina glava I. primjenjuje na potpore dodijeljene u skladu s člankom 36. Uredbe br. 1698/2005, među kojima se potpore koje se temelje na veličini prijavljene površine nazivaju „mjerama plaćanja po poljoprivrednoj površini”. S druge strane, ti članci predviđaju da se više odredbi iz Uredbe Komisije (EZ) br. 796/2004 od 21. travnja 2004. o detaljnim pravilima za provedbu višestruke sukladnosti, modulacije i integriranog administrativnog i kontrolnog sustava predviđenih Uredbom Vijeća (EZ) br. 1782/2003 od 29. rujna 2003. o zajedničkim pravilima za programe izravne potpore u sklopu zajedničke poljoprivredne politike i o uvođenju određenih programa potpore poljoprivrednicima (SL 2004., L 141, str. 18.), kako je izmijenjena Uredbom Komisije (EZ) br. 972/2007 od 20. kolovoza 2007. (SL 2007., L 216, str. 3., u daljnjem tekstu: Uredba br. 796/2004) primjenjuju *mutatis mutandis* u svrhe te glave I.

8 Člankom 10. stavcima 1. do 4. Uredbe br. 1975/2006 predviđeno je:

„1. Zahtjevi za potporu i zahtjevi za plaćanja kontroliraju se na način koji jamči učinkovitu provjeru poštovanja uvjeta dodjele potpore.

2. Države članice utvrđuju prikladne metode i sredstva za provjeru uvjeta dodjele potpore za svaku mjeru potpore.

3. Države članice primjenjuju integrirani sustav upravljanja i kontrole […]

4. Kriteriji prihvatljivosti provjeravaju se administrativnim kontrolama i kontrolama na terenu.” [neslužbeni prijevod]

9 Članak 12. te uredbe, naslovljen „Kontrole na terenu”, u stavku 2. određuje:

„Članak 26. stavci 3. i 4. Uredbe (EZ) br. 796/2004 primjenjuju se na kontrole na terenu propisane ovim člankom.” [neslužbeni prijevod]

10 Članak 14. te uredbe, naslovljen „Opća načela u vezi s kontrolama na terenu”, propisuje:

„1. Kontrole na terenu raspoređuju se tijekom godine na temelju analize rizika povezanih s različitim obvezama u okviru svake mjere ruralnog razvoja.

2. Kontrole obuhvaćaju sve obveze i dužnosti korisnika koje je moguće provjeriti prilikom posjeta.” [neslužbeni prijevod]

11 Članak 15. Uredbe br. 1975/2006, naslovljen „Elementi kontrola na terenu i utvrđivanje površina”, u stavcima 2. i 3. propisuje:

„2. Vezano uz kontrolu mjera plaćanja po poljoprivrednoj površini, kontrole na terenu moraju se provoditi u skladu s člancima 29., 30. i 32. Uredbe (EZ) br. 796/2004.

[…]

3. Za kontrolu mjera povezanih s plaćanjima u stočarstvu kontrole na terenu moraju se provoditi u skladu s člankom 35. Uredbe (EZ) br. 796/2004.” [neslužbeni prijevod]

Uredba br. 796/2004

12 Dio II. Uredbe br. 796/2004 o integriranom sustavu upravljanja i kontrole sadržava glavu III. o kontrolama. Poglavlje II. te glave, naslovljeno „Kontrole u vezi s kriterijima prihvatljivosti”, sadržava odjeljak II., koji se odnosi na kontrole na terenu. Taj je odjeljak podijeljen na više pododjeljaka, među kojima pododjeljak I., naslovljen „Zajedničke odredbe”, sadržava članke 25. do 28. te uredbe, pododjeljak II., naslovljen „Kontrole na terenu za jedinstveni zahtjev u vezi s programima potpore po površini”, sadržava članke 29. do 33. te uredbe, a pododjeljak III., naslovljen „Kontrole na terenu u vezi sa zahtjevom za potporu za stoku”, sadržava članke 34. do 39. te uredbe.

13 Članci 29., 30. i 32. Uredbe br. 796/2004, koji se primjenjuju na potpore za poboljšanje okoliša i krajobraza sukladno članku 15. stavku 2. Uredbe br. 1975/2006, uređuju kontrole na terenu i određivanje površina za mjere plaćanja po poljoprivrednoj površini.

14 Članak 35. Uredbe br. 796/2004 predviđa:

„1. Kontrole na terenu obuhvaćaju sve životinje za koje su podneseni zahtjevi za potporu u sklopu programa potpore koje treba provjeriti, a pri provjeri programa potpore za goveda obuhvaća i goveda za koja nisu podneseni zahtjevi.

2. Kontrole na terenu posebno obuhvaćaju

a) provjeru kojom se potvrđuje da broj životinja prisutnih na gospodarstvu za koje su podneseni zahtjevi i broj goveda za koje zahtjevi nisu podneseni odgovara broju životinja upisanih u registre, dok za goveda obuhvaćaju broj životinja prijavljenih u računalnu bazu podataka za goveda;

[…]”

Uredba br. 885/2006

15 Člankom 11. stavkom 3. Uredbe Komisije (EZ) br. 885/2006 od 21. lipnja 2006. o utvrđivanju detaljnih pravila za primjenu Uredbe Vijeća (EZ) br. 1290/2005 u pogledu akreditacije agencija za plaćanja i drugih tijela te poravnanja računa EFJP-a i EPFRR-a (SL 2006., L 171, str. 90.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 14., svezak 2., str. 88.) propisano je:

„Država članica obavješćuje Komisiju o korektivnim mjerama koje je poduzela radi osiguranja poštovanja pravila Zajednice i o datumu stupanja na snagu njihove provedbe.

Nakon što pregleda izvješće koje sastavlja tijelo za mirenje u skladu s poglavljem 3. ove Uredbe, Komisija prema potrebi donosi jednu ili više odluka na temelju članka 31. Uredbe [Vijeća] (EZ) br. 1290/2005 [od 21. lipnja 2005. o financiranju zajedničke poljoprivredne politike (SL 2005., L 209, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 14., svezak 1., str. 44.)] kako bi se izdaci ostvareni suprotno pravilima Zajednice isključili iz financiranja Zajednice sve dok država članica ne počne učinkovito provoditi korektivne mjere.

Pri ocjenjivanju izdataka koji se isključuju iz financiranja Zajednice Komisija može uzeti u obzir svaku informaciju koju joj država članica dostavi nakon isteka razdoblja navedenoga u stavku 2. ako je to neophodno za bolju ocjenu financijske štete koja je nanesena proračunu Zajednice, pod uvjetom da je kašnjenje dostave podataka opravdano izvanrednim okolnostima.”

Francusko pravo

16 U okružnici DGPAAT/SDEA/C2008-3016 od 5. rujna 2008. navedeni su zakonski uvjeti za naknadu štete za prirodna ograničenja (u daljnjem tekstu: ICHN) za 2008. godinu (u daljnjem tekstu: okružnica ICHN).

17 Točkom 7.2. te okružnice, naslovljenom „Kontrole na terenu”, propisano je da te kontrole sadržavaju tri dijela, od kojih se prvi odnosi na stvarnu površinu koja je predmet zahtjeva za potporu ICHN, drugi na obveze korisnika potpore koje se ne odnose na površinu, a treći na mrežnu prijavu. U okviru kontrole na terenu obveza koje se ne odnose na površinu, tom je točkom 7.2. precizirano da osobito valja provesti brojenje životinja. Na temelju integriranog sustava upravljanja i kontrole potpora, goveda se kontroliraju u odnosu na potporu za životinje, a ne kontroliraju se posebno u odnosu na ICHN. Ovce korištene za izračun opterećenja su ovce prijavljene za premiju za ovce u pripadajućem zahtjevu podnesenom u godini podnošenja ICHN spisa. Za nove podnositelje zahtjeva korištene ovce kontroliraju se brojenjem životinja prisutnih na dan kontrole.

Okolnosti spora

18 Okolnosti spora i sadržaj sporne odluke izloženi su u točkama 24. do 39. pobijane presude. Za potrebe ovog postupka moguće ih je sažeti kako slijedi.

19 Na temelju članka 36. točke (a) podtočaka i. i ii. Uredbe br. 1698/2005, francuska nadležna tijela donijela su program ruralnog razvoja Francuske za razdoblje od 2007. do 2013. godine, kojim je, među ostalim, propisana dodjela ICHN-a poljoprivrednicima koji se nalaze u područjima s prirodnim ograničenjima. Taj program odobren je Komisijinom Odlukom C (2007) 3446 *final* od 19. srpnja 2007. Njime je propisano da plaćanje naknada za krmne površine poljoprivrednicima koji se nalaze u područjima s prirodnim ograničenjima ovisi o tome poštuju li kriterij opterećenja. Taj kriterij, izražen uvjetnim grlima po hektaru (u daljnjem tekstu: UG), omogućava nadzor gustoće populacije stoke na krmnim površinama kako bi se izbjegla pojava premale ili prekomjerne ispaše. Opterećenje je određeno na razini okruga i ograničeno je pragovima koji su definirani po području ili potpodručju.

20 Nakon kontrole troškova učinjenih u Francuskoj na ime mjera ruralnog razvoja, Komisija je spornom odlukom isključila iz financiranja Unije određene troškove koje je ta država članica prijavila, među ostalim, zbog nedostataka u vezi s kontrolama na terenu za iznose od 21 056 869,75 eura i 7 898 813,60 eura, ocijenivši da je bila riječ o nedostatku u ključnoj kontroli za koji je bio predviđen paušalni ispravak od 5%.

21 Iz ukupnog upravnog postupka proizlazi da je Komisija temeljila financijski ispravak primijenjen na troškove učinjene na ime mjera ruralnog razvoja na činjenici da su revizijom koju su provele njezine službe utvrđene nepravilnosti u području kontrole gustoće populacije stoke, koja se naziva i „stopa opterećenja", u „sektorima" goveda i ovaca, a koju je trebalo provjeriti na terenu. Komisijine službe utvrdile su da stopa opterećenja nije bila provjerena prilikom kontrola na terenu, što predstavlja nepoštovanje članka 14. stavka 2. Uredbe br. 1975/2006.

Postupak pred Općim sudom i pobijana presuda

22 Tužbom podnesenom tajništvu Općeg suda 7. svibnja 2013. Francuska Republika pokrenula je postupak za djelomično poništenje sporne odluke.

23 Aktom podnesenim tajništvu Općeg suda 30. listopada 2013. Kraljevina Španjolska zatražila je intervenciju u predmetu u potporu zahtjevu Francuske Republike. Predsjednik devetog vijeća Općeg suda odobrio je tu intervenciju rješenjem od 2. prosinca 2013.

24 Francuska Republika u prilog svojem tužbenom zahtjevu istaknula je tri tužbena razloga. Prvi tužbeni razlog temeljio se na povredi članka 10. stavaka 2. i 4. te članka 14. stavka 2. Uredbe br. 1975/2006. Drugi tužbeni razlog temeljio se na povredi članka 2. stavka 2. Uredbe Komisije (EZ) br. 1082/2003 od 23. lipnja 2003. o utvrđivanju detaljnih pravila za primjenu Uredbe (EZ) br. 1760/2000 Europskog parlamenta i Vijeća o najnižoj razini kontrola koje treba provesti u okviru sustava za označivanje i registraciju goveda (SL 2003., L 156, str. 9.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 3., svezak 41., str. 144.) i članka 26. stavka 2. točke (b) Uredbe br. 796/2004. Konačno, podredno iznesen treći tužbeni razlog temeljio se na Komisijinu nezakonitom proširenju primjene paušalnog ispravka na gospodarstva s ovcama koja ne mogu primati premiju za ovce i na gospodarstava s govedima kontrolirana u okviru označivanje goveda ili premija za goveda.

25 U točkama 59. do 63. pobijane presude Opći je sud istaknuo da je dva dijela prvog tužbenog razloga trebalo ispitati zajedno, zbog toga što su oba bila usmjerena na to da on utvrdi da je Komisija povrijedila članak 10. stavke 2. i 4. te članak 14. stavak 2. Uredbe br. 1975/2006. U tu svrhu Opći je sud ispitao jesu li te odredbe Francuskoj Republici nalagale da provede brojenje životinja prilikom kontrola na terenu ili su administrativne kontrole provedene u odnosu na bazu podataka, u odnosu na čije su uspostavljanje obavljene kontrole na terenu, činile prikladne metode i sredstva za provjeru uvjeta dodjele potpore.

26 Opći je sud u točkama 64. do 69. pobijane presude utvrdio da iz članaka 10. i 14. Uredbe br. 1975/2006 ne proizlazi izričito da države članice imaju obvezu provesti brojenje životinja prilikom kontrola na terenu. Međutim, ocijenio je da, na temelju tih članaka i članka 35. Uredbe br. 796/2004, kojima su propisane kontrole na terenu, države članice imaju ograničenu marginu prosudbe u odnosu na prikladne metode i sredstva za provjeru uvjeta dodjele potpore.

27 U nastavku svojeg obrazloženja, u točki 70. spomenute presude, istaknuo je da se nijedna odredba Uredbe br. 1975/2006 ne može tumačiti na način da, u slučaju da su administrativne kontrole obavljene na temelju informacija koje proizlaze iz pouzdane baze podataka, nadležna nacionalna tijela imaju mogućnost ne obaviti brojenje životinja prilikom kontrola na terenu. Taj sud smatra da se

takvim tumačenjem ne uzima u obzir cilj kontrola na terenu, koji se osobito sastoji u provjeri usklađenosti informacija sadržanih u bazama podataka koje uspostave države članice, sukladno članku 15. stavku 3. Uredbe br. 1975/2006 i članku 35. Uredbe br. 796/2004.

28 Posljedično, Opći je sud u točki 71. pobijane presude utvrdio da je Komisija pravilno ocijenila da članci 10. i 14. Uredbe br. 1975/2006 nalažu provođenje brojenja životinja prilikom kontrola na terenu obavljenih u skladu s člankom 15. stavkom 3. Uredbe br. 1975/2006 i člankom 35. Uredbe br. 796/2004.

29 Potom je u točkama 73. do 82. pobijane presude odbio argumente Francuske Republike koji su se temeljili na sukladnosti kontrola koje su provela nacionalna nadležna tijela sa zahtjevima iz Uredbe br. 1975/2006.

30 Zatim je u točkama 73. do 76. te presude Opći sud odbio argument u skladu s kojim postojanje kontrola na terenu obavljenih u svrhe uspostavljanja baza podataka oslobađa francuska nadležna tijela obveze provođenja naknadnih kontrola na terenu sukladno članku 12. i sljedećim člancima Uredbe br. 1975/2006. Taj sud smatra da argumenti Francuske Republike o pouzdanosti nacionalne baze podataka u tom smislu nisu relevantni. S jedne strane, ocijenio je da su pravila o upravljanju i kontroli propisana tom uredbom činila posebne mjere u tim područjima. S druge strane, utvrdio je da se provjere obavljene radi uspostavljanja te baze podataka ne mogu smatrati kontrolama na terenu u smislu te uredbe, s obzirom na to da te provjere nisu namijenjene ocjeni posebnih uvjeta mjera ruralnog razvoja, nego kontroli svih životinja gospodarstva za koja je propisano označivanje goveda, sukladno Uredbi (EZ) br. 1760/2000 Europskog parlamenta i Vijeća od 17. srpnja 2000. o uvođenju sustava označivanja i registracije životinja vrste goveda, označivanju govođeg mesa i proizvoda od govođeg mesa i stavljanju izvan snage Uredbe Vijeća (EZ) br. 820/97 (SL 2000., L 204, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 3., svezak 36., str. 117.).

31 U točki 81. pobijane presude Opći je sud odbio argument u skladu s kojim je Komisijino tumačenje protivno trajnosti kriterija stope opterećenja. On smatra da, iako zahtijevani broj UG-a treba postojati na gospodarstvu tijekom cijele relevantne godine, iz toga ne proizlazi da se ne trebaju obaviti kontrole na terenu propisane Uredbom br. 1975/2006. Opći sud naveo je da je cilj tih kontrola provjera točnosti informacija sadržanih u bazama podataka koje služe provođenju administrativnih kontrola i preciznosti tih baza. Tako je u točki 82. iste presude istaknuo da brojenje životinja prilikom kontrole na terenu omogućava obavljanje provjera propisanih Uredbom br. 1975/2006 i osiguranje usklađenosti baza podataka za izračun stope opterećenja, čak i ako time nije moguće uzeti u obzir parametar u vezi s vremenom prisutnosti životinja na gospodarstvu niti je na točan način moguće uzeti u obzir parametar u vezi sa starosti goveda.

32 U točkama 84. do 89. pobijane presude Opći sud odbio je drugi tužbeni razlog.

33 U točkama 92. do 110. pobijane presude Opći sud prihvatio je prvi dio trećeg tužbenog razloga, u skladu s kojim je primjena paušalnog ispravka na ovce za koje nije moguće primati premiju za ovce neosnovana, s obzirom na to da su se navodni nedostaci sustava kontrole na terenu odnosili samo na ovce koje su bile predmet zahtjeva za premiju za ovce.

34 U točkama 111. do 114. pobijane presude Opći sud odbio je drugi dio trećeg tužbenog razloga.

35 Posljedično, Opći sud djelomično je ukinuo spornu odluku u dijelu u kojom se njome primjenjivao paušalni ispravak u odnosu na mjere ruralnog razvoja za ovce koje nisu bile predmet zahtjeva za premije za ovce u poslovnim godinama 2008. i 2009., a u preostalom dijelu tužbu je odbio.

Zahtjevi stranaka pred Sudom

36 Francuska Republika od Suda zahtijeva da:

— ukine pobijanu presudu u dijelu u kojem je njome odbijen prvi tužbeni razlog za poništenje sporne odluke;

— konačno odluči o sporu tako da poništi spornu odluku u dijelu u kojem se njome isključuju određeni troškovi koji su joj nastali u vezi s osi 2 programa za ruralni razvoj Francuske za poslovne godine 2008. i 2009. ili vrati predmet Općem sudu kako bi on odlučio o sporu i

— o troškovima odluči naknadno.

37 Komisija od Suda zahtijeva da:

— odbaci žalbu kao djelomično nedopuštenu ili je barem odbije kao neosnovanu i

— Francuskoj Republici naloži snošenje troškova postupka.

38 Kraljevina Španjolska zahtijeva od Suda da prihvati žalbu.

Žalba

39 Francuska Republika u prilog svojoj žalbi ističe tri žalbena razloga.

40 Na prvome mjestu, ona tvrdi da je Opći sud počinio pogrešku koja se tiče prava time što nije po službenoj dužnosti istaknuo razlog koji se odnosi na Komisijine bitne povrede postupka zbog nedonošenja sporne odluke u razumnom roku. Na drugome mjestu, podredno, ona tvrdi da je Opći sud počinio pogrešku koja se tiče prava time što je smatrao da Komisija nije povrijedila članke 10. i 14. Uredbe br. 1975/2006 naloživši brojenje životinja prilikom kontrola na terenu. Na trećemu mjestu, ona tvrdi da je Opći sud počinio pogrešku koja se tiče prava time što je smatrao da provjere na terenu provedene u okviru upravljanja označivanjem goveda ili premijama za ovce ne predstavljaju kontrole na terenu u smislu Uredbe br. 1975/2006.

Prvi žalbeni razlog

Argumentacija stranaka

41 Svojim prvim žalbenim razlogom Francuska Republika, koju podupire Kraljevina Španjolska, ističe da je Opći sud počinio pogrešku koja se tiče prava time što nije po službenoj dužnosti istaknuo razlog koji se odnosi na Komisijine bitne povrede postupka, s obzirom na to da ona, kako smatra Francuska Republika, spornu odluku nije donijela u razumnom roku. U tom pogledu, ona podsjeća da je Sud u presudi od 4. rujna 2014., Španjolska/Komisija (C-192/13 P, EU:C:2014:2156), već presudio da je Opći sud počinio pogrešku koja se tiče prava utvrdivši da Komisija nije bila dužna poštovati nikakav zakonski rok za donošenje odluka o financijskom ispravku. Francuska Republika smatra da se dopuštanjem Komisiji da takve odluke donosi izvan rokova krši ne samo načelo dobre uprave nego i načelo lojalne suradnje među strankama, s obzirom na to da države članice moraju poštovati stroge rokove.

42 Francuska Republika mišljenja je da članak 11. stavak 3. Uredbe br. 885/2006 nužno nalaže Komisiji da donese odluku u razumnom roku nakon sastavljanja izvješća tijela za mirenje.

43 Ona smatra da je, radi poštovanja razumnog roka, Komisija trebala donijeti odluku o poravnanju u roku od najviše šest mjeseci od završetka postupka mirenja.

44 Komisija osporava argumente Francuske Republike.

Ocjena Suda

45 Francuska Republika osobito se poziva na presudu od 4. rujna 2014., Španjolska/Komisija (C-192/13 P, EU:C:2014:2156), radi utvrđenja da je Opći sud morao po službenoj dužnosti istaknuti razlog koji se odnosi na bitne povrede postupka, zbog toga što Komisija nije donijela spornu odluku u razumnom roku.

46 Iz sudske prakse Suda proizlazi da nepoštovanje pravila postupka za donošenje akta kojim se nanosi šteta, poput Komisijina nedonošenja odluke u roku koji je utvrdio zakonodavac Unije, predstavlja bitnu povredu postupka koju sud Unije treba ispitivati po službenoj dužnosti (vidjeti u tom smislu presude od 4. rujna 2014., Španjolska/Komisija, C-192/13 P, EU:C:2014:2156, t. 103. i od 24. lipnja 2015., Njemačka/Komisija, C-549/12 P i C-54/13 P, EU:C:2015:412, t. 92.).

47 Međutim, valja utvrditi da u predmetnom slučaju zakonodavstvo Unije u području poravnanja poljoprivrednih fondova, uključujući članak 11. stavak 3. Uredbe br. 885/2006, ne određuje rok u kojem Komisija mora donijeti odluku o završetku postupka poravnanja računa, tako da se ne može primijeniti sudska praksa navedena u točki 45. ove presude.

48 Proizlazi da u predmetnom slučaju Opći sud ne treba po službenoj dužnosti istaknuti razlog koji se odnosi na bitne povrede postupka.

49 Slijedom navedenoga, valja odbiti prvi žalbeni razlog.

Drugi žalbeni razlog

Argumentacija stranaka

50 Svojim drugim žalbenim razlogom Francuska Republika tvrdi da je Opći sud počinio pogrešku koja se tiče prava time što je smatrao da Komisija nije povrijedila članke 10. i 14. Uredbe br. 1975/2006 naloživši brojenje životinja prilikom kontrola na terenu.

51 Na prvome mjestu, ona smatra da je Opći sud iskrivio njezinu argumentaciju utvrdivši da je ona smatrala da članci 10. i 14. Uredbe br. 1975/2006 nisu nalagali provođenje kontrola na terenu, dok je ona smatrala da te odredbe nisu nalagale provođenje brojenja životinja prilikom tih kontrola. Ona ističe da je okružnica ICHN propisivala da francuska nadležna tijela obavljaju kontrole na terenu i da u postupku poravnanja Komisija nije osporila da su takve kontrole obavljene. Osim toga, ona navodi da, protivno utvrđenju iz točke 62. pobijane presude, nije tvrdila da kompletnost administrativnih kontrola čini suvišnim brojenje životinja na terenu.

52 Na drugome mjestu, Francuska Republika tvrdi da je u točkama 65. do 71. pobijane presude Opći sud počinio više pogrešaka koje se tiču prava. On je, najprije, iskrivio sadržaj sporne odluke zamijenivši Komisijino obrazloženje vlastitim. Tako iz te odluke ne proizlazi da je Komisija utvrdila da su načini kontrole koju su provela francuska nadležna tijela bili uređeni člankom 15. stavkom 3. Uredbe br. 1975/2006 i člankom 35. Uredbe br. 796/2004. Nadalje, Opći sud pogrešno je protumačio i primijenio članak 15. stavak 3. Uredbe br. 1975/2006 i članak 35. Uredbe br. 796/2004, utvrdivši da sustav kontrole na temelju ICHN-a treba poštovati načine kontrole propisane tim odredbama, koje se primjenjuju na kontrole mjera „povezanih s plaćanjima u stočarstvu”, a ne na kontrole mjera „plaćanja

po poljoprivrednoj površini". Članak 37. stavak 1. Uredbe br. 1698/2005 i prilog toj uredbi propisuju da su mjere ICHN „plaćanja po poljoprivrednoj površini" u smislu članka 6. stavka 2. točke (a) Uredbe br. 1975/2006.

53 Posljedično, obveza brojenja životinja prilikom kontrola na terenu radi provjere kriterija gustoće populacije stoke ne može proizlaziti iz članka 15. stavka 3. Uredbe br. 1975/2006 i članka 35. Uredbe br. 796/2004.

54 Na trećemu mjestu, Francuska Republika tvrdi da u točkama 66. i 69. do 71. pobijane presude Opći sud nije u dovoljnoj mjeri pravno obrazložio odluku da obavljanje administrativnih kontrola na temelju pouzdanih baza podataka ne oslobađa države članice njihove obveze obavljanja kontrola na terenu, a osobito njihove obveze brojenja životinja prilikom tih kontrola radi provjere kriterija gustoće populacije stoke. Ona smatra da članak 14. stavak 2. Uredbe br. 1975/2006, na kojem se temelji sporna odluka, a koji Opći sud nije ispitao, propisuje da se kontrola na terenu odnosi na sve obveze koje je moguće kontrolirati u trenutku posjeta. Brojenje životinja prilikom posjeta ne omogućava provjeru poštovanja kriterija koji je izražen UG-om, ovisi o starosti životinja i nalaže poštovanje prosječnih godišnjih pragova.

55 Francuska Republika ističe da zakonitost sporne odluke još ovisi o pitanju jesu li francuska nadležna tijela povrijedila članak 10. stavak 2. Uredbe br. 1975/2006, kojim je propisano da države članice utvrđuju prikladne metode i sredstva za provjeru uvjeta dodjele svake mjere potpore. Baza podataka korištena za izračun stope opterećenja predstavljala je dovoljno pouzdano jamstvo za zaključak da korištenje podataka iz te baze predstavlja odgovarajuće sredstvo za provjeru uvjeta dodjele ICHN-a. Posljedično, Opći sud trebao je utvrditi da su, u smislu spomenutog članka 10. stavka 2., te metode kontrole omogućavale na odgovarajući način osigurati provjeru uvjeta dodjele ICHN-a, s obzirom na to da kriterij opterećenja, povrh toga, nije predstavljao obvezu koju je bilo moguće kontrolirati brojenjem životinja u trenutku posjeta.

56 Komisija osporava argumente Francuske Republike.

Ocjena Suda

57 Najprije valja utvrditi da Francuska Republika u biti osporava postojanje obveze brojenja životinja prilikom kontrola na terenu ICHN-a. Kako to proizlazi iz točaka 27. i 28. ove presude, Opći sud smatrao je da takva obveza proizlazi osobito iz članka 15. stavka 3. Uredbe br. 1975/2006 i članka 35. Uredbe br. 796/2004, s obzirom na to da je dio argumentacije Francuske Republike bio posebno usmjeren protiv tog obrazloženja pobijane presude.

58 Na prvome mjestu valja podsjetiti da je u točkama 59. do 82. pobijane presude Opći sud zajedno ispitao dva dijela prvog tužbenog razloga tužbe za poništenje kako bi utvrdio jesu li odredbe Uredbe br. 1975/2006, i to konkretno članak 10. i sljedeći članci te uredbe, nalagale provođenje brojenja životinja prilikom kontrola na terenu.

59 Opći sud u točki 64. pobijane presude istaknuo je da „člancima 10. i 14. Uredbe br. 1975/2006 nije izričito predviđena obveza brojenja životinja prilikom kontrola na terenu". Međutim, u točkama 65. do 67. te presude utvrdio je da ti članci i članak 35. Uredbe br. 796/2004 ograničavaju marginu prosudbe država članica kad je riječ o metodama i sredstvima kontrole na terenu uvjeta koje korisnici potpora moraju zadovoljiti i načinima njihove provedbe.

60 Opći sud u točki 70. pobijane presude smatrao je da se nijedna odredba Uredbe br. 1975/2006 ne može tumačiti na način da ovlašćuje nacionalna nadležna tijela da u određenim slučajevima ne provode brojenje životinja prilikom kontrola na terenu. Obveza brojenja životinja proizlazi iz primjene na

kontrole ICHN-a odredbi članka 35. Uredbe br. 796/2004 na temelju upućivanja u tom smislu iz članka 15. stavka 3. Uredbe br. 1975/2006, osobito s ciljem provjere „usklađenosti informacija sadržanih u bazama podataka koje uspostave države članice”.

61 Posljedično, Opći sud utvrdio je u točki 71. pobijane presude da je Komisija pravilno ocijenila da članci 10. i 14. Uredbe br. 1975/2006 propisuju provođenje brojenja životinja prilikom kontrola na terenu.

62 Na drugome mjestu valja utvrditi da je člankom 10. stavkom 2. Uredbe br. 1975/2006 propisano da države članice utvrđuju prikladne metode i sredstva za provjeru uvjeta dodjele potpore za svaku mjeru potpore. Stavkom 4. tog članka ograničena je njihova ovlast u tom smislu propisivanjem da se „kriteriji prihvatljivosti provjeravaju administrativnim kontrolama i kontrolama na terenu”.

63 Proizlazi da su države članice dužne organizirati kontrole na terenu radi provjere da korisnici predmetnih potpora ispunjavaju uvjete za dodjelu propisane zakonodavstvom Unije i nacionalnim zakonodavstvom kojima su uređene te mjere ruralnog razvoja.

64 Među općim načelima kojima su uređene kontrole na terenu određene Uredbom br. 1975/2006 nalazi se načelo iz članka 14. stavka 2. te uredbe u skladu s kojim kontrole obuhvaćaju sve obveze i dužnosti korisnika koje je moguće provjeriti prilikom posjeta.

65 Međutim, Uredba br. 1975/2006 ne propisuje precizne metode kontrola koje države članice moraju obaviti radi provjere poštovanja kriterija dopuštenosti mjera ruralnog razvoja.

66 Ipak, članak 15. stavak 2. Uredbe br. 1975/2006 propisuje da se one obavljaju u skladu s člancima 29., 30. i 32. Uredbe br. 796/2004, čije se odredbe odnose samo na kontrole na terenu u vezi s jedinstvenim zahtjevima koji se odnose na programe potpore po površini.

67 Dakle, članak 35. Uredbe br. 796/2004, koji se odnosi na kontrole na terenu u vezi s mjerama „povezanima s plaćanjima u stočarstvu”, ne može se kao takav primijeniti na kontrole na terenu za mjere „plaćanja po poljoprivrednoj površini” poput ICHN-a, tako da ocjena Općeg suda u tom smislu sadržava pogrešku koja se tiče prava.

68 Valja također istaknuti da, iako obrazloženje presude Općeg suda sadržava povredu prava Unije, ali se njezina izreka čini osnovanom na temelju drugih pravnih razloga, žalbu valja odbiti (presude od 10. prosinca 2002., Komisija/Camar i Tico, C-312/00 P, EU:C:2002:736, t. 57. i od 26. ožujka 2009., SELEX Sistemi Integrati/Komisija, C-113/07 P, EU:C:2009:191, t. 81.).

69 U predmetnom slučaju, kako bi došao do zaključka da je Francuska Republika obvezna provesti brojenje životinja prilikom kontrola na terenu, Opći sud također se pozvao na članke 10. i 14. Uredbe br. 1975/2006.

70 U tom pogledu valja podsjetiti da, iako propisi Unije o dodjeli potpora i premija ne nalažu izričito državama članicama da uvedu posebne mjere nadzora i metode kontrole, takva obveza svejedno može, ovisno o slučaju, implicitno proizlaziti iz činjenice da na temelju predmetnog zakonodavstva države članice moraju organizirati učinkovit sustav kontrole i nadzora (vidjeti presude od 12. lipnja 1990., Njemačka/Komisija, C-8/88, EU:C:1990:241, t. 16.; od 14. travnja 2005., Španjolska/Komisija, C-468/02, neobjavljena, EU:C:2005:221, t. 35. i od 24. travnja 2008., Belgija/Komisija, C-418/06 P, EU:C:2008:247, t. 70.).

71 Kako je to navedeno u točkama 63. i 64. ove presude, iz članaka 10. i 14. Uredbe br. 1975/2006 proizlazi da države članice moraju organizirati kontrole na terenu radi provjere poštuju li korisnici mjera ruralnog razvoja uvjete za dodjelu tih mjera propisane zakonodavstvom Unije i nacionalnim

zakonodavstvom. Konkretnije, članak 14. stavak 2. te uredbe nalaže državama članicama provođenje kontrola na terenu u odnosu na ukupne obveze korisnika, uključujući one koje proizlaze iz nacionalnog prava, koje je moguće provjeriti prilikom posjeta.

72 U predmetnom slučaju program ruralnog razvoja Francuske, kako ga je odobrila Komisija, predviđao je, u svrhe prihvatljivosti u odnosu na ICHN, kriterij opterećenja izražen u UG-u i namijenjen obuhvaćanju gustoće populacije stoke na krmnim površinama kako bi se izbjegla pojava premale ili prekomjerne ispaše. Francuska nadležna tijela morala su, dakle, prilikom kontrola na terenu odrediti kriterij opterećenja brojenjem životinja na gospodarstvu u trenutku posjeta inspekcije, a koje je osim toga predviđeno u točki 7.2. okružnice ICHN, radi provjere je li taj kriterij točno poštovan i kako bi se time potkrijepili podaci koji proizlaze iz upravnih kontrola.

73 Posljedično, francuska nadležna tijela morala su prilikom kontrola na terenu provesti brojenje životinja.

74 Dakle, valja utvrditi da drugi argumenti Francuske Republike ne mogu dovesti u pitanje pobijanu presudu i treba ih proglasiti bespredmetnima. To se odnosi na argument kojim ona tvrdi da je Opći sud iskrivio njezinu argumentaciju utvrdivši da je ona tvrdila da članci 10. i 14. Uredbe br. 1975/2006 nisu nalagali provođenje kontrola na terenu, dok je ona smatrala da te odredbe nisu nalagale provođenje brojenja životinja prilikom tih kontrola. To se također odnosi na argument kojim ona navodi da, protivno utvrđenju u točki 62. pobijane presude, nije tvrdila da kompletnost administrativnih kontrola čini suvišnim brojenje životinja na terenu.

75 Iz prethodno navedenog proizlazi da drugi žalbeni razlog treba odbiti.

Treći žalbeni razlog

Argumentacija stranaka

76 Svojim trećim žalbenim razlogom Francuska Republika ističe da je Opći sud, presudivši u točkama 73. do 76. pobijane presude da kontrole na terenu koje su već provedene u okviru upravljanja označivanjem goveda ili premijama za goveda i ovce ne predstavljaju kontrole na terenu u smislu Uredbe br. 1975/2006, počinio pogrešku koja se tiče prava.

77 Na prvome mjestu, ona tvrdi da njezin argument koji je iznijela pred Općim sudom, u skladu s kojim kontrole na terenu koje su već provedene u okviru tog upravljanja označivanjem ili tim premijama oslobađaju francuska nadležna tijela obveze provođenja brojenja životinja prilikom kontrola na terenu, svoj temelj nalazi u Uredbi Vijeća (EZ) br. 1782/2003 od 29. rujna 2003. o zajedničkim pravilima za programe izravne potpore u sklopu zajedničke poljoprivredne politike i o uvođenju određenih programa potpore poljoprivrednicima i o izmjeni uredaba (EEZ) br. 2019/93, (EZ) br. 1452/2001, (EZ) br. 1453/2001, (EZ) br. 1454/2001, (EZ) br. 1868/94, (EZ) br. 1251/1999, (EZ) br. 1254/1999, (EZ) br. 1673/2000, (EEZ) br. 2358/71 i (EZ) br. 2529/2001 (SL 2003., L 270, str. 1.) i Uredbi br. 1975/2006. S jedne strane, člankom 26. drugom alinejom Uredbe br. 1782/2003 propisano je da države članice mogu uključiti jedan ili više elemenata integriranog sustava upravljanja i kontrole u svoje postupke upravljanja i kontrole radi primjene sustava Unije ili nacionalnih sustava radi izbjegavanja kumuliranja sektorskih kontrola iste vrste. S druge strane, iz članka 5. stavka 2. Uredbe br. 1975/2006 proizlazi da se, u mjeri u kojoj je to moguće, kontrole na terenu propisane člancima 12., 20. i 27. te uredbe kao i druge kontrole predviđene propisima o poljoprivrednim potporama obavljaju istodobno.

78 Francuska Republika na temelju toga zaključila je da su francuska nadležna tijela imala pravo kontrolirati poštovanje kriterija gustoće populacije stoke potpora ICHN istodobno kao i poštovanje uvjeta prihvatljivosti premija za goveda ili odredbi u vezi s označivanjem goveda. Dakle, ona smatra da

je Opći sud, presudivši da se kontrola na terenu na temelju članka 12. i sljedećih članaka Uredbe br. 1975/2006 i kontrola na terenu radi uspostavljanja baze podataka ne mogu obavljati istodobno, počinio pogrešku koja se tiče prava.

79 Na drugome mjestu, ona smatra da je Opći sud također počinio takvu pogrešku utvrdivši u točkama 73. i 74. pobijane presude da je, s obzirom na uvjete propisane u članku 12. i sljedećim člancima Uredbe br. 1975/2006, sustav kontrole na terenu potpora ICHN bio autonoman i neovisan o sustavu kontrole na terenu obavljenom u okviru označivanja goveda i premija za goveda.

80 Francuska Republika nikako ne osporava da ti članci, kojima su uređene kontrole na terenu mjera potpore ICHN, predstavljaju posebna pravila. Međutim, ona smatra da iz uvodnih izjava 2. i 5. Uredbe br. 1975/2006 ne proizlazi da su dvije vrste sustava kontrole na terenu međusobno neovisne. Ona tvrdi da je tim uvodnim izjavama propisano da treba odrediti posebna pravila za upravljanje i kontrolu kako bi se uzela u obzir posebna obilježja programa potpore obuhvaćenih osi 2. Sadržaj i kriterije prihvatljivosti tih programa definiraju države članice. U tim okolnostima, Komisija ne može tom uredbom odrediti precizne mjere kontrole koje bi one morale provesti radi provjere uvjeta prihvatljivosti svake mjere potpore definirane u osi 2.

81 Francuska Republika mišljenja je da je jedini cilj spomenutih uvodnih izjava 2. i 5. naznačiti da se pravila upravljanja i kontrole propisana u okviru prvog stupa zajedničke poljoprivredne politike trebaju prilagoditi, što ne treba tumačiti kao nalaganje državama članicama da ponove mjere kontrole koje su već provedene u okviru kontrole uvjeta prihvatljivosti druge mjere potpore. Provođenje dodatnih kontrola nužno je samo ako one koje su već obavljene u odnosu na neku drugu mjeru potpore nisu dovoljne za provjeru svih uvjeta prihvatljivosti mjere koje je obuhvaćena osi 2.

82 Francuska Republika smatra da kontrole obavljene u okviru označivanja goveda i premija za goveda omogućavaju provjeru stope opterećenja mjera potpore ICHN. Kad je riječ o ovcama, provedene su dodatne mjere kontrole, odnosno brojenje životinja prilikom kontrola na terenu.

83 Komisija smatra da je prvi dio žalbenog razloga nedopušten, s obzirom na to da se na članak 26. prvu alineju Uredbe br. 1782/2003 i članak 5. stavak 2. Uredbe br. 1975/2006 Francuska Republika prvi put pozvala u žalbi.

84 Nadalje, ona tvrdi da je Francuska Republika pogrešno protumačila te odredbe. Članak 26. prva alineja Uredbe br. 1782/2003 propisuje samo to da države članice obavljaju nadzor nad time da su postupci upravljanja i kontrole korišteni za programe potpore navedene u Prilogu V. toj uredbi sukladni s integriranim sustavom i da iz toga proizlaze određene posljedice. Članak 5. stavak 2. Uredbe br. 1975/2006, navodeći kontrole propisane zakonodavstvom Unije nad poljoprivrednim potporama, ne odnosi se na kontrole na terenu obavljene za označivanje i registraciju goveda. Njime je propisano da se te kontrole moraju obavljati istodobno, a o čemu nije riječ u predmetnom slučaju.

85 Komisija osporava drugi dio žalbenog razloga smatrajući da Francuska Republika tvrdi da mjere potpore donesene u okviru ruralnog razvoja ne podliježu obvezi poštovanja posebnih uvjeta prava Unije, zbog toga što njihovi kriteriji prihvatljivosti spadaju u područje rezervirano za države članice. Ona ističe da metode kontrole na terenu obavljene u predmetnom slučaju ne odgovaraju zahtjevima iz Uredbe br. 1975/2006. Osim toga, jedan dio iznesene argumentacije predstavlja novi razlog.

Ocjena Suda

86 Svojim trećim žalbenim razlogom Francuska Republika osporava obrazloženje Općeg suda u točkama 73. do 76. pobijane presude, u kojima je on utvrdio da postojanje kontrola na terenu obavljenih radi uspostavljanja baza podataka, osobito u okviru upravljanja označivanjem goveda ili premijama za goveda, ne oslobađa francuska nadležna tijela obveze provođenja novih kontrola. On

smatra da pravila u području upravljanja i kontrole propisana Uredbom br. 1975/2006 predstavljaju posebne mjere u tim područjima, a provjere obavljene radi uspostavljanja baza podataka ne predstavljaju takve kontrole, s obzirom na to da one nisu namijenjene „ocjeni posebnih uvjeta mjera ruralnog razvoja”, nego kontroli svih životinja gospodarstva za koje je označivanje goveda propisano Uredbom br. 1760/2000.

87 Najprije valja utvrditi da, iako Francuska Republika navodi premije za ovce u tekstu svojeg trećeg žalbenog razloga, Opći se sud u točki 74. pobijane presude poziva na kontrole na terenu obavljene u okviru upravljanja premijama za goveda, na koje se uostalom odnosi argumentacija u prilog tom žalbenom razlogu. Stoga taj žalbeni razlog, u dijelu koji se odnosi na naknade za ovce, treba proglasiti nedopuštenim zbog nedostatka preciznosti.

88 S obzirom na to, poput Komisije, valja utvrditi da se u prvom dijelu tog žalbenog razloga Francuska Republika prvi put u žalbi poziva na članak 26. prvu alineju Uredbe br. 1782/2003 i članak 5. stavak 2. Uredbe br. 1975/2006 u prilog tvrdnji da kontrole na terenu koje su već obavljene u okviru upravljanja označivanjem goveda ili premijama za goveda oslobađaju francuska nadležna tijela obveze brojenja životinja prilikom kontrola na terenu propisanih potonjom uredbom.

89 Ipak valja istaknuti da je svojom tužbom za poništenje Francuska Republika istaknula da kontrole na terenu koje su već obavljene radi uspostavljanja baze podataka u svrhe upravljanja označivanjem goveda ili premijama za goveda oslobađa francuska nadležna tijela obveze provođenja kontrola na terenu na temelju članka 12. i sljedećih članaka Uredbe br. 1975/2006.

90 Tako je, navodeći u žalbi primjenjivost u predmetnom slučaju članka 26. prve alineje Uredbe br. 1782/2003 i članka 5. stavka 2. Uredbe br. 1975/2006, Francuska Republika navela pravnu osnovu na kojoj se može zasnivati argumentacija koju je iznijela u prvom stupnju.

91 U sporu između stranaka o tumačenju i primjeni odredbi prava Unije, kao što je to ovdje slučaj, sud Unije u prvom stupnju mora primijeniti relevantna pravna pravila za rješenje spora na činjenice koje su mu stranke iznijele, a u žalbenom postupku na obrazloženje kojim je Opći sud odgovorio na argumente koji su mu izneseni.

92 Budući da se žalbom osporava ocjena Općeg suda u točkama 73. do 76. pobijane presude, argument koji se temelji na Komisijinoj povredi članka 26. prve alineje Uredbe br. 1782/2003 i članka 5. stavka 2. Uredbe br. 1975/2006 ne može se smatrati novim te stoga treba ispitati je li osnovan.

93 U tom pogledu valja istaknuti da zbog prevelike općenitosti obveza nametnutih državama članicama člankom 26. prvom alinejom Uredbe br. 1782/2003 ta odredba nije relevantna za utvrđivanje oslobađaju li kontrole na terenu koje su već obavljene u odnosu na upravljanje označivanjem goveda ili premijama za goveda francuska nadležna tijela obveze brojenja životinja prilikom kontrola na terenu propisanih člancima 10. i 14. Uredbe br. 1975/2006.

94 Naprotiv, članak 5. stavak 2. Uredbe br. 1975/2006 izričito propisuje da se, u mjeri u kojoj je to moguće, kontrole na terenu predviđene člancima 12., 20. i 27. te uredbe i druge kontrole predviđene propisima Unije o poljoprivrednim potporama obavljaju istodobno.

95 Nesporno je da su kontrole na terenu koje se trebaju obaviti s obzirom na ICHN obuhvaćene člankom 12. Uredbe br. 1975/2006.

96 Dakle, članak 5. stavak 2. Uredbe br. 1975/2006 načelno dopušta državama članicama provođenje kontrola na terenu s obzirom na mjere koje se odnose na trajno korištenje poljoprivrednih zemljišta propisane člankom 36. točkom (a) Uredbe br. 1698/2005, poput ICHN-a, istodobno s ostalim kontrolama propisanima zakonodavstvom Unije o poljoprivrednim potporama.

97 Proizlazi da je – utvrdivši u točki 74. pobijane presude da je sustav kontrola na terenu koje treba provesti na temelju članka 12. i sljedećih članaka Uredbe br. 1975/2006 autonoman i neovisan o kontrolama obavljenima u okviru upravljanja označivanjem goveda ili premijama za goveda a da nije utvrdio, s jedne strane, predstavljaju li te kontrole one koje su propisane zakonodavstvom Unije o poljoprivrednim potporama u smislu članka 5. stavka 2. navedene uredbe i, s druge strane, mogu li se one obavljati istodobno s kontrolama koje su propisane člankom 12. i sljedećim člancima te uredbe – Opći sud počinio pogrešku koja se tiče prava.

98 Posljedično, bez potrebe da se ispituje drugi dio trećeg žalbenog razloga, valja prihvatiti prvi dio tog žalbenog razloga i posljedično ukinuti pobijanu presudu.

O tužbi pred Općim sudom

99 U skladu s člankom 61. stavkom 1. Statuta Suda Europske unije, Sud, u slučaju ukidanja odluke Općeg suda, može sam konačno odlučiti o sporu ako stanje postupka to dopušta.

100 To u ovom predmetu nije slučaj.

101 Naime, odgovor na pitanje predstavljaju li kontrole obavljene u okviru upravljanja označivanjem goveda ili premijama za goveda kontrole propisane zakonodavstvom Unije o poljoprivrednim potporama u smislu članka 5. stavka 2. Uredbe br. 1975/2006 može dovesti, ovisno o slučaju, do toga da Opći sud ponovno mora ispitati drugi dio trećeg tužbenog razloga tužbe za poništenje, iako obrazloženje pobijane presude u vezi s tim drugim dijelom nije osporeno u okviru ove žalbe.

102 Stoga predmet valja vratiti na ponovno suđenje Općem sudu, a o troškovima odlučiti naknadno.

Slijedom navedenoga, Sud (osmo vijeće) proglašava i presuđuje:

1. **Ukida se presuda Općeg suda Europske unije od 30. travnja 2015., Francuska/Komisija (T-259/13, neobjavljena, EU:T:2015:250).**

2. **Predmet se vraća Općem sudu Europske unije na ponovno suđenje.**

3. **O troškovima će se odlučiti naknadno.**

Potpisi